

да земе книгъ-тж, или не. Не трѣбва думаше си, да ъж земамъ, защото не знаѣж, дали можѣж сега да ъж мысльж за мож. Може нѣкой да ъж е заборавилъ тука, и негли дохожда да ъж потрѣси прѣдъ да ся мръвне. Добрѣ щж сторѣж да чякамъ тука: негли щж можѣж да научѣж нѣчто и за мон-ты родителя.

Тѣйзи като мисляше еѣдна въ единѣ ж-гълъ (кюше) на черквж-тж и захвана да прѣобраца листове-ты на книгъ-тж. Нѣ едва ся минахж нѣколко минути, и ето глѣда да влазя една мома на възраст до 16—годишнж, почтеннолѣпна и добрѣ-облѣчена. Мома-та като замина приближи до изображенія-та (камъ неоны-ты), поклони ся съ благоговѣніе, и сътнѣ извика съ въздышзніе: „ А Боже мой! нѣма ъж тука, загубила ся! Майка Богородице, какво злощастіе ! Това бѣше най-ожяло-то ми нѣчто “ .

Тѣй додѣто ся готвяше да излвзе отъ черквж-тж, Андрѣй (кого-то не бѣше спикасала кога влазяше) държящъ въ рлцѣ сы книгъ-тж приближава засраменѣ